

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

skridt i en sådan udvikling leder henimod sponsordsendelser, hvor annoncerne bestemmer indholdet.

Efter lovforslaget skal et af Danmarks radios lydradioprogrammer overføres til det nye kommercielle selskab. Et lignende spørgsmål blev behandlet i kommissionen, og i betænkningen side 21 hedder det:

„Til det af mindretallet (Stæhr Johansen) stillede forslag om tillige at knytte et særligt radioprogram til en selvstændigt tv-2 organisation finder flertallet anledning til at pege på, at afståelsen af en af Danmarks radios radioprogramkanaler vil bryde hele den af kommissionen opstillede plan for en fremtidig radiostruktur, og at tanken derfor kun kan realiseres, såfremt der inden for de gældende internationale frekvensaftaler kan stilles frekvenser for en fjerde radiokanal til Danmarks rådighed.“

Den citerede opstillede plan har som angivet i kommissionens betænkning udelukkende haft til formål at bibringe kommissionen de nødvendige forudsætninger for at bedømme lydradioens aktuelle og fremtidige opgaver og muligheder. Planen blev færdigbehandlet af kommissionen den 26. november 1968, uden at noget medlem af kommissionen vendte sig imod den, altså heller ikke hr. Stæhr Johansen, som var medlem af kommissionen.

I omtalen af program 2 udtaler den enige kommission bl. a., at program 2's sendetid bør udvides med i alt ca. 20 timer ugentlig, og der bør finde en forøgelse af genudsendelserne sted. På denne baggrund kan det forekomme lidt ejendommeligt, når man i bemærkningerne til det fremsatte forslag peger på, at program 2 har et overordentlig beskedent lytterantal.

Uden her at ville gå yderligere ind i debatten for eller imod reklame i tv kan jeg ikke lade være med at undre mig over, at der netop i denne tid, hvor pressen over hele landet kæmper en hård kamp for at overleve, kan blive fremsat et forslag, som, hvis det blev gennemført, antagelig ville få meget alvorlige økonomiske konsekvenser for pressen. I Weekend Avisen for 14. januar d. å. kunne man læse om, hvordan det er gået i Frankrig, hvor der i det offentlige fjernsyn i 3 år har været en meget begræn-

set mulighed for avertering — det drejer sig om 10 minutter daglig. Det har betydet en alvorlig nedskæring i dagbladenes annonceportefølje; især er det gået ud over provinsbladene, for hvis vedkommende landsaverteringen er faldet med 25 pct.

Nu siger forslagsstillerne, at de naturligvis er klar over, at kommerciel radio og tv vil kunne medføre indtægtstab „i en overgang“, som det hedder, og de foreslår derfor, at en del af de indkomne annonceindtægter reserveres for presseformål. Jeg må tilstå, at jeg tror ikke meget på med de tal, der tidligere er nævnt — så kan de være behæftet med en fejlvurdering, og resultatet kan variere lidt op eller lidt ned, men trods alt må de være et grundlag — at der bliver tilstrækkelige midler til at drive programvirksomheden, hvis der samtidig skal ydes en økonomisk compensation til pressen.

I bemærkningerne til lovforslaget tages også satelliternes muligheder til indtægt for det naturlige i at indføre reklamer allerede nu i radio og tv; det kommer alligevel, så må vi hellere tage det med det samme. Som bemærkningerne er affattet, får man det indtryk, at forslagsstillerne tænker på direkte satellitsending, det vil sige udsendelse af programmer fra satellitter bestemt til direkte modtagning af den enkelte seer. Hvad dette spørgsmål angår, må man gøre sig klart, at vi endnu er langt fra det tidspunkt, da der kan sendes direkte fra en satellit til de private radio- og fjernsynsapparater. De sagkyndige siger, at dette tidspunkt indtræffer antagelig tidligst omkring 1985; indtil da må udsendelser fra satellit gå via de nationale radiospredningsselskaber, således at de videresendes over disses sendernet, hvilket jo betyder, at vi i de enkelte lande har fuld kontrol med, hvad der går ud til lyttere og seere af satellitudsendelser.

Når man engang når dertil, at udsendelser kan modtages direkte fra en satellit, er der i øvrigt meget, der tyder på, at man vil arbejde sig frem til et internationalt kontrolsystem, som vil gøre det muligt for de enkelte lande at skærme af for satellitudsendelser, som de af den ene eller den anden grund ikke ønsker at modtage. De tekniske muligheder for en sådan afskærmning er taget op til undersøgelse inden for den internationale telekommunikationsunion.

Forslagsstillerne er også inde på tanken